

Innst. S. nr. 22.

(1998-99)

Innstilling fra kommunalkomiteen om den 84. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève, 8. - 12. oktober 1996.

St.prp. nr. 74 (1997-98).

Til Stortinget.

1. Sammendrag

1.1 Innledning

Departementet legger frem proposisjon om Den 84. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève i oktober 1996 om de konvensjoner og rekommandasjoner som der ble vedtatt, dvs:

Konvensjon nr. 178 og rekommandasjon nr. 185 om tilsyn med sjøfolks arbeids- og levevilkår,

Konvensjon nr. 179 og rekommandasjon nr. 186 om rekruttering og arbeidsformidling for sjøfolk,

Konvensjon nr. 180 om sjøfolks arbeidstid og bemanning av skip,

Rekommandasjon nr. 187 om hyrer og arbeidstid og bemanning av skip,

Protokoll av 1996 til konvensjonen om minstestandarder for handelsskip av 1976.

Videre inneholder proposisjonen forslag om at Norge ratifiserer konvensjon nr. 164 om helsevern og helsetjenester for sjøfolk fra 1987.

Rapport fra den norske statlige delegasjon til konferansen finnes i vedlegg 1 i proposisjonen.

I proposisjonen blir det gjort greie for Norges stilling til konvensjonene og rekommandasjonene og det blir orientert om norsk lovgivning og praksis på dette området. Tekstene har vært sendt på høring og standpunkter til ulike høringsinstanser er referert i proposisjonen. Endelig blir det tatt standpunkt til om Norge bør ratifisere konvensjonene og protokollen og erklære sin tilslutning til rekommandasjonene.

2. Konvensjon nr. 178 og rekommandasjon nr. 185 om tilsyn med sjøfolks arbeids- og levevilkår

2.1 Sammendrag

Konvensjonen inneholder bestemmelser om tilsyn med sjøfolks arbeids- og levevilkår på skip over 500 bt.

Rekommandasjonen inneholder detaljerte retningslinjer om hvordan et slikt tilsyn bør gjennomføres.

Norsk lovgivning og forvaltningspraksis er i hovedtrekk i samsvar med konvensjonens og rekommandasjonens bestemmelser. Imidlertid pålegger ikke regelverket så hyppige tilsyn som artikkel 3 i konvensjonen forutsetter, uten at regelverket er til hinder for at dette gjennomføres. Dette kan gjøres ved at tilsynet etter «International Safety Management Code» (ISM-koden) tilrettelegges til også å omfatte nevnte konvensjons krav til tilsyn av arbeids- og levevilkår.

Alle høringsuttalelser som det er vist til i proposisjonen, inklusiv Den norske ILO-komité, slutter seg til Norsk ratifikasjon og tiltredelse.

Kommunal- og regionaldepartementet tilrår at Norge ratifiserer konvensjon nr. 178 og tiltrer rekommandasjon nr. 185.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Sylvia Brustad, Odd Eriksen, Gard Folkvord, Aud Gaundal og Signe Øye, fra Fremskrittspartiet, Torbjørn Andersen og Lødve Solholm, fra Kristelig Folkeparti, Olaf Gjedrem og Ivar Østberg, fra Høyre, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg, fra Senterpartiet, Morten Lund, og fra Sosialistisk Venstreparti, Karin Andersen, vil peke på at norsk lovgivning og forvaltningspraksis i hovedtrekk er i samsvar med konvensjonens og rekommandasjonens bestemmelser.

Komiteen har imidlertid merket seg at vårt regelverk ikke pålegger så hyppig tilsyn som konvensjonen forutsetter. Komiteen vil vise til at konvensjonens krav kan oppfylles ved at tilsynet etter ISM-koden tilrettelegges etter kravene i konvensjonen.

Komiteen har ellers ingen merknader og støtter ratifiseringen av konvensjonen og tiltredelsen av rekommandasjonen.

3. Konvensjon nr. 179 og rekommandasjon nr. 186 om rekruttering og arbeidsformidling av sjøfolk

3.1 Sammendrag

Konvensjonen inneholder bestemmelser om arbeidsformidling av sjøfolk. Den skal erstatte konvensjon nr. 9 av 1920 som fastsetter krav til offentlig formidling av sjøfolk, som ikke gjenspeiler den reelle situasjon på dette felt slik internasjonal praksis har utviklet seg.

Konvensjon nr. 179 fastsetter at offentlig formidling fortsatt skal være hovedregelen, men at det åpnes for privat formidling etter autorisasjon eller annen form for offentlig godkjenning. Medlemsstaten skal sørge for at ingen gebyrer eller andre avgifter bæres av sjøfolk.

Rekommandasjon nr. 186 inneholder nærmere retningslinjer for gjennomføringen av arbeidsformidling av sjøfolk.

Hovedregelen i norsk rett er offentlig arbeidsformidling. Det er imidlertid adgang for unntak, noe som i begrenset utstrekning er benyttet ved formidling av sjøfolk.

Norsk sjøfartslovgivning er i hovedsak i overensstemmelse med kravene i nevnte instrumenter.

Ratifisering av konvensjonen krever ingen endringer i sysselsettingsloven, med tilhørende forskrifter. Ratifisering medfører ingen økonomiske eller administrative kostnader for arbeidsmarkedsetaten.

Sjøfartsdirektoratet mener virkeområdet i forskrift av 25. november 1988 om kontroll av maritim tjeneste bør endres i samsvar med konvensjon nr. 179 og at konvensjonen bør ratifiseres og rekommandasjonen tiltres. Direktoratet peker på at dette ikke medfører økonomiske kostnader eller administrative konsekvenser for sjøfartsmyndighetene.

Alle høringsuttalelser som det er vist til i proposisjonen, inklusiv Den norske ILO-komité, slutter seg til Norsk ratifikasjon og tiltredelse.

Kommunal- og regionaldepartementet tilrår at Norge ratifiserer konvensjon nr. 179 og tiltrer rekommandasjon nr. 186.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen vil peke på at norsk lovgivning er i samsvar med de krav som finnes i konvensjonen og de tilråinger som er i rekommandasjonen.

Komiteen har ellers ingen merknader og støtter ratifiseringen av konvensjonen og tiltredelsen av rekommandasjonen.

4. Konvensjon nr. 180 og rekommandasjon nr. 187 om hyrer, arbeidstid og bemanning av skip

4.1 Sammendrag

Konvensjon nr. 180 er en revisjon av konvensjon nr. 109, som Norge har ratifisert med forbehold om kon-

vensjonens artikler om lønn. Konvensjonen har ikke trådt i kraft. Flertallet av medlemslandene ønsker ikke å konvensjonsfeste bestemmelser om lønn pga. at de fleste land har overlatt til arbeidslivets parter å fremforhandle tariffavtaler. Under forhandlingene i 1996 ble bestemmelser om minstelønn tatt ut av konvensjon nr. 180 og overført til rekommandasjon nr. 187, der det er fastsatt en minstelønnsstandard som partene kan forhandle seg frem til etter nærmere retningslinjer. Av andre nyskapninger nevnes at det fastsettes regler om arbeidstid og hviletid. Det er unntaksadgang bl.a. for innenriks fart etter nærmere vilkår, jf. konvensjonens artikkel 5, pkt. 6.

Norsk lovgivning om arbeidstid på skip, jf. lov av 3. juni 1977 nr. 50, er under endring som følge av implementeringen av Protokoll av 1995 til Internasjonal konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjømenn av 1978, eller den såkalte STCW-konvensjonen.

I utgangspunktet vil endringene som en eventuell ratifikasjon av nevnte instrumenter krever, ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser ut over hva som følger av implementeringen av de nye reglene i STCW-konvensjonen som Norge nå er forpliktet av, og som har vært sendt på høring til berørte parter tidligere av Sjøfartsdirektoratet. Det må foretas endringer i lov om arbeidstid på skip av 1978.

Norsk Sjømannsforbund, Norsk Sjøoffisersforbund og Det norske maskinistforbund slutter seg til at Norge skal ratifisere konvensjonen og tiltre rekommandasjonen.

Norges Rederiforbund mener det er for tidlig for norske myndigheter å vurdere ratifikasjon av ILO-konvensjon nr. 180.

I proposisjonen er det vist til en uttalelse fra Nærings- og handelsdepartementet hvor det fremgår at man fra norsk side nå arbeider med å tilfredsstille STCW-konvensjonens bestemmelser på området. Dette arbeidet er gitt første prioritet. Departementet viser til uttalelse fra Norges Rederiforbund som peker på at det er uklart om konvensjon nr. 180 får stor utbredelse. Innen EU-landene er det satt i gang et arbeid, hvor det nå er for tidlig å trekke konklusjoner om hvordan utfallet vil bli. Norge må derfor ta hensyn til bestemmelsene som måtte komme i et eventuelt arbeidstidsdirektiv. Ut fra disse forhold foreslås at man avventer norsk holdning til konvensjon nr. 180 og rekommandasjon nr. 187.

Den norske ILO-komité tilrår at Norge ikke ratifiserer konvensjonen eller tiltrer rekommandasjonen nå. Komiteen tilrår at denne saken taes opp igjen når de forhold NHD peker på, er blitt avklart.

Kommunal- og regionaldepartementet viser til uttalen fra Nærings- og handelsdepartementet og tilrår at Norge ikke ratifiserer konvensjon nr. 180 eller tiltrer rekommandasjon nr. 187 i denne omgang. Departementet vil ta denne saken opp igjen når de forhold Nærings- og handelsdepartementet har pekt på, er blitt avklart.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen har merket seg at konvensjon nr. 180 er en revisjon av konvensjon nr. 109 som Norge har ratifisert med forbehold om konvensjonens artikler om lønn. Konvensjonen har ikke trådt i kraft.

Komiteen vil vise til at Norge er det eneste skipsfartslandet av betydning som har ratifisert ILO-konvensjon nr. 109.

Komiteen vil peke på at lov om arbeidstid på skip av 3. juni 1977 nr. 50 må endres i forhold til hviletid om Norge skal ratifisere denne konvensjonen.

Komiteen vil videre peke på at rekommandasjon har bestemmelser om minstelønn. I Norge er det partene i arbeidslivet som avgjør minstelønn.

Komiteen vil vise til at Norge nå arbeider for å tilfredsstillende STCW-konvensjonens bestemmelser. STCW-konvensjonens nye bestemmelser regulerer hviletid for vaktgående personell. Disse ble implementert i norsk rett i juni i år, jf. Ot.prp. nr. 50 (1997-98), Innst. O. nr. 63 (1997-98) og Besl. O. nr. 64 (1997-98).

Komiteen har hatt høringer med Norsk Sjømannsforbund, Norsk Sjøoffisersforbund, Det norske maskinistforbund, Norges Rederiforbund og LO.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, vil vise til at sjømannsorganisasjonene, LO og Norges Rederiforbund slutter seg til konvensjonens innhold og forutsetter at Norge ratifiserer konvensjonen, men det ble reist spørsmål om den videre prosess og tidspunktet for ratifisering.

Flertallet vil videre vise til brev av 3. november 1998 fra Kommunal- og regionaldepartementet til komiteen. Brevet er tatt inn som vedlegg til innstillingen.

Flertallet har merket seg at Regjeringen stiller seg positiv til ratifisering av konvensjonen.

Flertallet vil understreke betydningen av at næringen har like rammevilkår som andre land det er naturlig å sammenligne seg med, og forutsetter at partene som tidligere samarbeider om dette for å sikre arbeidsplassene i næringen.

Flertallet vil på denne bakgrunn støtte ratifisering av konvensjonen og tiltredelse av rekommandasjonen.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil vise til at både den norske ILO-komiteen og Regjeringen anbefaler at Norge ikke ratifiserer konvensjon nr. 180 eller tiltrer rekommandasjon 187 i denne omgang. Spørsmålet vil bli tatt opp igjen overfor Stortinget når det er avklart når og på hvilken måte EU-landene vil implementere konvensjonen. Disse medlemmer er enig med Regjeringen i denne vurderingen og vil derfor ikke gå inn for en ratifisering av ILO-konvensjon 180 eller tiltredelse til rekommandasjon 187 nå.

Disse medlemmer vil vise til at tilstrebelse av like konkurransevilkår har vært en grunnpilar i den maritime politikk som Stortinget har fastsatt. Det synes derfor etter disse medlemmers mening som helt naturlig at regjering og storting har den nødvendig oversikt over hvordan EU-landene vil implementere ILO-konvensjonen før vi velger egen innarbeidelsesmåte i vårt lovverk. Tidsperspektivet for EUs utarbeidelse av direktiv synes i dag å være meget uklart. Disse medlemmer vil vise til at ILO-konvensjonen inneholder valg mellom hvile og arbeidstidsbestemmelser og at valget mellom dem vil ha meget ulik konsekvens for deler av norsk skipsnæring. I en tid hvor stortingsflertallet allerede har svekket norske rederier og norske sjøfolks konkurransedyktighet gjennom endringer av refusjonsordningen for sjøfolk bør det utvises stor varsomhet med ytterligere forverringer i konkurransebetingelsene. På denne bakgrunn vil disse medlemmer stemme imot punkt 3 i forslaget til vedtak.

5. Protokoll av 1996 til konvensjonen om minstestandarder for handelsskip, 1976

5.1 Sammendrag

Av en uttalelse fra Nærings- og handelsdepartementet som er tatt inn i proposisjonen, framgår det at ILO-konvensjon nr. 147 fastsetter en rekke minstestandarder for skipsfartsvirksomhet. Protokollen av 1996 utvider minstestandardene under konvensjonen ved at konvensjon nr. 133 om mannskapsinnredning om bord og konvensjon nr. 180 om sjøfolks arbeidstid og bemanning av skip må tiltres for å ratifisere protokollen. I tillegg må medlemslandene selv velge minst 1 av de 4 følgende konvensjoner som skal tiltres, nemlig nr. 108 om sjømanns identitetskort, nr. 135 om vern av arbeidstakerrepresentanter, nr. 164 om helsevern og helsetjeneste for sjøfolk samt nr. 166 om hjemreise for sjøfolk.

ILO-konvensjon nr. 133 er ratifisert av Norge. Konvensjon nr. 180 fremmes for Stortinget samtidig med denne sak, hvor det anbefales at man avventer norsk holdning til eventuell ratifikasjon. Av de øvrige konvensjonene har Norge ratifisert nr. 108 om sjøfolks identitetskort.

En ratifikasjon av protokollen vil ikke medføre store økonomiske eller administrative konsekvenser ut over hva som måtte følge av en eventuell ratifikasjon av konvensjon nr. 180.

Norsk Sjøoffisersforbund, Det norske maskinistforbund og Norsk Sjømannsforbund støtter norsk ratifikasjon.

Sjøfartsdirektoratet mener, under forutsetning av at Norge ratifiserer konvensjon nr. 180, at også protokollen av 1996 bør ratifiseres.

Norges Rederiforbund viser til at det er et krav om at konvensjon nr. 180 skal ratifiseres for å kunne tiltre protokollen, og forbundet gjentar synspunktene for at

Norge ikke på dette tidspunkt bør ratifisere konvensjon nr. 180. Videre fremholder Norges Rederiforbund:

«Selv om EU-statene og OECD-området etter hvert skulle gi støtte til ILO-konvensjon nr. 180, ser vi stadig betenkeligheter med ratifisering av den protokoll til ILO-konvensjon nr. 147...»

Nærings- og handelsdepartementet legger til grunn at man på dette tidspunkt ikke kan anbefale en ratifikasjon av konvensjon nr. 180. Dette medfører at man også må avvete vurderingen av om Norge bør ratifisere protokollen av 1996 til konvensjon nr. 147.

Den norske ILO-komité er av samme oppfatning.

Kommunal- og regionaldepartementet slutter seg til uttalelsen fra Nærings- og handelsdepartementet om at man på dette tidspunkt ikke kan tilrå ratifikasjon av konvensjon nr. 180. Dette medfører at man må vente med å ta stilling til om Norge bør ratifisere protokollen av 1996 til konvensjon nr. 147. Ratifikasjon av disse to instrumentene bør således vurderes i sammenheng.

Kommunal- og regionaldepartementet vil ta denne saken opp igjen når disse spørsmålene er blitt avklart.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen har merket seg at protokollen av 1996 utvider minstestandardene under konvensjonen ved at bl.a. konvensjon nr. 180 om sjøfolks hyrer, arbeidstid og bemanning av skip må tiltres for å ratifisere protokollen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, vil vise til sin anbefaling om å tilrå ratifisering av konvensjon nr. 180.

Flertallet vil på denne bakgrunn tilrå ratifisering av protokollen av 1996 om konvensjon nr. 147.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil vise til at disse medlemmer på dette tidspunkt ikke tilrår ratifisering av konvensjon nr. 180. Dette medfører at man også må avvete vurderingen av om Norge bør ratifisere protokollen av 1996 om konvensjon nr. 147. På denne bakgrunn vil disse medlemmer stemme imot punkt 4 i forslaget til vedtak.

6. Konvensjon nr. 164 om helsevern og helsetjeneste for sjøfolk, 1987

6.1 Sammendrag

Konvensjonen fastsetter krav til tiltak for helsevern og helsetjeneste for sjøfolk. Det er satt spesifikke krav til medisinsk, legehåndbok, tilgang på legeråd over radio eller satellitt, krav til lege om bord eller medisinsk kurs for mannskap, krav til sykeavdeling om bord og gjennomføringsbestemmelser.

I proposisjonen er det gjort nærmere rede for hvordan disse kravene må anses oppfylt på de aktuelle områdene.

Nærings- og handelsdepartementet uttaler at i og med at norsk lovgivning synes i hovedtrekk å være i samsvar med konvensjonens bestemmelser, kan det ikke sees at norsk ratifikasjon skulle medføre administrative eller økonomiske konsekvenser.

Den norske ILO-komité tilrår at Norge ratifiserer konvensjonen.

Kommunal- og regionaldepartementet tilrår at Norge ratifiserer ILO-konvensjon nr. 164.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen har merket seg at da denne konvensjonen sist ble lagt fram for Stortinget i St.meld. nr. 19 (1988-89) Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse om sjøfartsspørsmål i Genève 1987, ble norsk ratifikasjon ikke anbefalt fordi det var flere uklarheter om Norge tilfredsstilte konvensjonens krav.

Komiteen vil vise til at norsk lovgivning nå i hovedtrekk synes å være i samsvar med konvensjonens bestemmelser. Komiteen vil derfor tilrå at Norge ratifiserer konvensjonen.

7. Komiteens tilråding

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

v e d t a k:

Stortinget samtykker i at Norge:

1. Ratifiserer konvensjon nr. 178 og tiltrer rekommandasjon nr. 185 om tilsyn med sjøfolks arbeids- og levevilkår.
2. Ratifiserer konvensjon nr. 179 og tiltrer rekommandasjon nr. 186 om rekruttering og arbeidsformidling av sjøfolk, vedtatt på den 84. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 8. - 22. oktober 1996.
3. Ratifiserer konvensjon nr. 180 og tiltrer rekommandasjon nr. 187 om hyrer, arbeidstid og bemanning av skip, vedtatt på den 84. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 8. - 22. oktober 1996.
4. Ratifiserer Protokoll av 1996 til konvensjonen om minstestandarder for handelsskip, 1976, vedtatt på den 84. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 8. - 22. oktober 1996.
5. Ratifiserer konvensjon nr. 164 om helsevern og helsetjenester for sjøfolk, vedtatt på den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève, 1987.

Oslo i kommunalkomiteen, den 5. november 1998.

Sylvia Brustad,
leder.

Ivar Østberg,
ordfører.

Erna Solberg,
sekretær.

Vedlegg**Brev fra Kommunal- og regionaldepartementet v/kommunalministeren til kommunalkomiteen, datert 3. november 1998****St prp nr 74 (1997-98) om den 84 internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève, 8-22. oktober 1996 - ILO-konvensjon nr 180 om hyrer, arbeidstid og bemanning av skip**

Jeg viser til faks fra Ivar Østberg av 2.11.98 med vedlegg. Jeg viser videre til Kommunalkomiteens brev av 2. november 1998 med spørsmål til ovennevnte proposisjon.

Norsk posisjon i saken er tatt inn i Stprp nr 74 for 1997-98 sp7. Jeg vil presisere at Regjeringen stiller seg positiv til norsk ratifisering av konvensjonen.

Som tidligere redegjort for, må lov om arbeidstid på skip endres på enkelte punkter før konvensjonen kan ratifiseres. For at det skal bli en del av EØS-avtalen vil formodentlig det kommende EU-direktivet også medføre at det norske regelverket må endres.

Slik Regjeringen oppfatter det har Kommisjonen og EU-landene en tilsvarende tilnærming til spørsmålet om ratifikasjon av ILO-konvensjonen nr 180. I utsendelsen fra Federation of Transport Workers' Unions In the European Union (vedlagt Deres faks av 2.11.98) refereres det til at kommisjonær Kinnock bekreftet at Kommisjonen vil foreta følgende tre tiltak («steps»):

1. fremme et forslag til direktiv
2. forberede en rekommandasjon der medlemslandene oppfordres til å ratifisere ILO-konvensjon nr 180 og protokollen til ILO-konvensjonen nr 147
3. fremme forslag til endring av direktivet om havnestatskontroll.

Det er vårt inntrykk at dette er den rekkefølge man vil følge i EU-landene, altså at man vil få direktivet på plass før man foretar ratifikasjon av ILO-konvensjon nr 180.

Jeg har følgende svar på spørsmålene i komiteens brev av 2.11.98:

Spørsmål 1

Vi har ikke opplysninger om hvordan hvert enkelt EU-land vil gjennomføre forpliktelsene i konvensjon nr 180.

Den bakgrunnsinformasjon vi har fått tilsier at Kommisjonen vil starte utarbeidelsen av et direktiv basert på konvensjon nr 180. Det er da rimelig å anta at de land som i dag ikke tilfredsstillt kravene i konvensjon nr 180 vil avvente spørsmålet om ratifikasjon til innholdet i et direktiv er fastlagt. Grunnen til dette er at direktivet åpner for tre mulige løsninger på reguleringen av arbeids- og hviletid. Norge har pr dags dato ikke blitt invitert til noe møte på ekspertnivå om saken, og det antas derfor at prosessen ikke har kommet i gang ennå.

Spørsmål 2

Avtalen som har tittelen «European Agreement on the organisation of working time of seafarers» er inngått mellom sjøfartens arbeidstaker- og arbeidsgiver-sammenslutninger innen EU. Denne må anses for å være arbeidslivets parters syn på hvordan konvensjon nr 180 skal gjennomføres innen EUs lovgivning. Avtalen gjentar i hovedtrekk innholdet i konvensjon nr 180. Etter en rask gjennomlesning gir avtalen imidlertid ingen avklaring på hvilken av de tre løsninger som bør velges.

Spørsmål 3

Ifølge opplysninger fra ILO har de ikke mottatt noen ratifikasjonsdokumenter på denne konvensjonen ennå. I Danmark avventer man EU-direktivet før man tar stilling til spørsmålet om ratifikasjon av konvensjonen. Ifølge opplysninger fra Danmark er dette en felles holdning i EU.

Spørsmål 4

Det er riktig at konvensjon nr 180 art 5 åpner for alternativ regulering av arbeids- og hviletid. I og med at det skal utarbeides et direktiv som også vil forplikte Norge, kan det være hensiktsmessig å vente med ratifikasjon til man ser hvilken løsning som velges i EU-direktivet og i EU-landene. I lys av uttalelsene fra Kommisjonen, jf tidligere faks av 2.11.98, antar vi at dette vil bli avklart rimelig fort, slik at de nødvendige endringer i lov om arbeidstid på skip og ratifikasjon av konvensjon nr 180 kan finne sted.

Spørsmål 5

Kort oppsummert kan man legge til grunn at ILO-konvensjon nr 180 går lenger enn STCW-konvensjonen, ved at den omfatter alle sjøfolk som bor på skipet. STWC-konvensjonens nye bestemmelser regulerer hviletid for vaktgående personell. Disse ble implementert i norsk rett i juni i år, jf Ot prp nr 50 (1997-98), Innst O nr 63 (1997-98) og Besl O nr 64 (1997-98).

Konklusjon

Regjeringen har antatt at det ville være mest hensiktsmessig å avvente bl a forslaget til EU-direktiv før konvensjonen ratifiseres. I og med at lov om arbeidstid på skip må endres, har vi sett det som mest praktisk for arbeidslivets parter, Regjering og Stortinget å gjøre dette i en prosess. Hvis Stortinget finner det ønskelig å ratifisere konvensjonen nå, har Regjeringen imidlertid ingen sterke innvendinger. Vi vil i så fall selvfølgelig komme tilbake til Stortinget med en odelstingsproposisjon med de nødvendige lovendringer for å bringe norsk lovverk i samsvar med konvensjonen.